PREGĂTIRE TEMEINICĂ, ȚINUTĂ DEMNĂ ȘI RESPONSABILĂ A SPORTIVILOR NOȘTRI LA ANTRENAMENTE ȘI ÎN COMPETIȚII, CONDIȚII INDISPENSABILE PENTRU REALIZAREA UNUI PROGRES CALITATIV ȘI OBȚINEREA DE MARI PERFORMANȚE

„Asociațiile și cluburile sportive vor trebui să desfășoare o intensă activitate de cuprindere în mișcarea sportivă a întregului nostru tineret, de afirmare și promovare pe scară largă a talentelor sportive; ele trebuie să asigure educarea sportivilor în spiritul dragostei față de patrie și partid, călirea voinței, pregătirea fizică și morală a acestora în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune atît în competițiile interne, cît și internaționale."

NICOLAE CEAUȘESCU

(din Mesajul adresat participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive)

PREGĂTIREA SPORTIVULUI CONTINUĂ ȘI DUPĂ ORELE DE ANTRENAMENT

● *O mare parte a timpului pe care antrenorul* Gheorghe Corbescu *nu-l consacră muncii de pe standurile poligonului din Alexandria și-l rezervă tot... trăgătorilor. Ștefan Biolan, cel mai bun trăgător al reputatului specialist, ne mărturisea, zilele trecute, că săptămînal antrenorul Corbescu face vizite fie la liceul unde acesta învață, fie la el acasă. Rezultatele la învățătură ale elevului Biolan sînt — și din acest motiv — bune, iar coordonatele generale de viață echilibrată asigură acestei speranțe a tirului nostru un progres constant în proba favorită de pistol liber.*

● *Absența unei atmosfere de seriozitate deplină în pregătire, lipsa organizării muncii în poligon, dar și a activităților celor mai diverse din viața de toate zilele, au implicații în comportarea trăgătorilor și în rezultatele din concursuri. Dacă aducem în discuție doar ultimele campionate naționale pentru arme cu aer comprimat, vedem că, pe lîngă unele secții ale căror rezultate s-au situat sub posibilități și sub condițiile materiale avute la dispoziție (Unirea Focșani, Politehnica Cluj-Napoca, Letea Bacău, C.S.U. Brașov și Universitatea Iași), au mai existat și altele care nici măcar n-au reușit, din cauza neîndeplinirii baremurilor, să se califice în întrecerea finală pentru desemnarea noilor campioni. Printre acestea: C.S.M. Baia Mare și Metalurgistul Cugir...*

● *Antrenorii loturilor de talere, Ion Dumitrescu și Anatolie Sălceanu, sînt preocupați și de dezvoltarea extrasportivă a trăgătorilor lor. Pe această linie, ei au cultivat la elevii lor pasiunea de a învăța limbi străine, după manuale, fără profesor. Mai mult, în timpul liber, componenții loturilor naționale de skeet și trap devin pasionați... fotografi amatori. Cei doi specialiști au amenajat la poligon, prin forțe proprii și cu contribuții personale, un mic laborator foto, de care M. Ispașiu, V. Antonescu, G. Tomoioagă și colegii lor de loturi se declară pe deplin satisfăcuți. O ocupație utilă, plăcută, reconfortantă, care poate deveni o nouă pasiune, de mare folos chiar pentru pregătirea sportivă.*

Radu TIMOFTE

UNDE ESTE RĂSPUNDEREA ANTRENORILOR?

În atletismul nostru acționează astăzi un mare număr de antrenori și profesori de educație fizică, cu și fără specializare în atletism, foarte mulți instructori obștești. Prin pasiune, pricepere, exigență și căutare neobosită ei ar trebui să mobilizeze largi contingente de tineri în practicarea atletismului, să-i selecționeze pe cei mai talentați, pe cei mai buni, și să-i pregătească, cu răbdare și răspundere, pentru a aborda marea performanță în acest sport al sporturilor.

Unii dintre acești specialiști (nu puțini) așa își desfășoară activitatea de fiecare zi, în secțiile de atletism din cluburi și asociații sportive, în școli, licee și instituții de învățămînt superior. Rezultatele se oglindesc convingător în evoluția atleților noștri fruntași, juniori și seniori. Dar, precum se constată, numărul și valoarea performerilor atletismului nostru, competitivitatea rezultatelor lor pe plan internațional se află, de o bună bucată de vreme într-un accentuat regres. Explicațiile pentru o atare situație sînt, desigur, foarte multe. Dintre acestea, **cea mai importantă vizează munca de suprafață, superficială, lipsită de exigență pe care o desfășoară unii dintre specialiști.** Așa se explică faptul că, deși lipsiți de condiții de activitate, antrenorii din Buzău, între care și **Augustin Hîrjoi,** își duc astfel munca încît au ridicat talente chiar pentru loturile naționale, ceea ce n-au izbutit să facă mulți alți antrenori, cu bune condiții la dispoziție, din numeroase județe ale țării. Tot așa se explică și faptul că într-un clasament întocmit de F.R.A., pe baza rezultatelor înregistrate la campionatele țării, din 1978, atleții unei mici asociații sportive (Amidex) din Tg. Secuiesc, avînd ca instructor pe Atilla Kalith, ocupă locul 11, înaintea reprezentativelor a 33 de județe, dintre care unele cu multe secții și școli, încadrate cu antrenori și profesori, beneficiind de piste și săli de atletism, într-un cuvînt de tot ceea ce este necesar pentru a desfășura o muncă serioasă, disciplinată, eficientă, de calitate.

Deoarece o atare situație se menține cam de mult în atletismul nostru, fără măsuri ferme nu se va putea ieși din impasul actual. A venit, deci, vremea ca toți să răspundă pentru ceea ce fac sau nu fac cum trebuie și ce trebuie. A lăsa lucrurile așa pe mai departe și a nu interveni de grabă cu măsuri hotărîte înseamnă, pur și simplu, a ne fura singuri căciula! Ce folos are oare atletismul nostru de la un număr atît de mare de specialiști, care-i figurează în scripte dacă mulți, chiar foarte mulți dintre ei nu-și duc cum trebuie munca pentru care sînt retribuiți?

Romeo VILARA

EXIGENȚĂ (ȘI AUTOEXIGENȚĂ) PE TERENURILE DE VOLEI!

Abia s-a intrat în partea a doua a campionatelor de volei și iată că încep să treacă în prim-plan manifestările de indisciplină. **Lupta pentru cucerirea punctelor este marcată uneori de izbucniri care depășesc flagrant granițele sportivității.** Mulți dintre competitori caută să treacă răspunderea pentru propriile nereușite asupra altcuiva, îndeosebi asupra arbitrilor, pe care adesea îi apostrofează, îi suduie fără jenă, determinînd astfel reacții necuviincioase ale galeriilor pătimașe și tulburînd atmosfera de fair-play în care trebuie să se desfășoare orice întrecere sportivă. Exemplele de atitudini incorecte nu lasă în afară nici echipele din vîrful ierarhiei primului eșalon, nici pe cele care se zbat în subsol, nici pe cele din alte eșaloane. Bunăoară, în derbyul masculin de la Baia Mare, dintre echipa locală Explorări și Dinamo, ne-a impresionat neplăcut faptul că **jucătorii celor două echipe cereau explicații arbitrilor la majoritatea deciziilor, protestau verbal sau prin gesturi, fragmentînd jocul și aruncînd umbre asupra unui spectacol dealtminteri cu destule momente de calitate. Ba chiar, antrenorii nu și-au putut stăpîni la un moment dat nervii, ridicîndu-se de pe băncile lor, intrînd în teren și vociferînd!**

În cîteva cazuri, arbitrii partidelor — toleranți, ca la meciul sus-amintit, insuficient de fermi în impunerea și păstrarea climatului de sportivitate — s-au văzut nevoiți să ia măsuri de sancționare. Astfel, la Comisia de educație, propagandă și disciplină a F. R. Volei au fost trimise legitimațiile sportivilor **Camelia Ursache, Dan Rebedea** (ambii de la Universitatea Craiova), **Victor Adam** (Progresul București), **care au adus injurii arbitrilor.** De asemenea, **Mihai Patrichi** (Viitorul Bacău) a fost eliminat duminică la Galați din același motiv, **echipa sa pierzînd prin aceasta finalul unui set important (și meciul).** Pe foile de arbitraj apar observații puțin măgulitoare în legătură cu comportarea sportivilor și antrenorilor în timpul partidelor.

Asemenea manifestări de indisciplină, de încălcare a spiritului sportivității dovedesc carențe serioase în munca de educație care se desfășoară la cluburi și căreia conducerile acestora ar trebui să-i acorde mai multă atenție. După cum arbitrii, ceilalți oficiali nu trebuie să închidă ochii în fața indisciplinei.

Aurelian BREBEANU

De ce insistăm atît de des asupra necesității instaurării unui climat de pregătire temeinică, de ordine și disciplină pe terenurile de sport, la antrenamente și întrecerile sportive? Sînt oare atît de multe abaterile, atît de numeroși sportivii de performanță care nu respectă normele de pregătire și de conduită la cluburi, la loturile reprezentative și în societate? Situația este tocmai inversă. Marea majoritate a sportivilor noștri fruntași se pregătesc cu multă dăruire, conștiinciozitate și responsabilitate, duc o viață sportivă și au o comportare exemplară în familie și în colectivele unde învață sau lucrează. Cei comozi, nedisciplinați, cu abateri de la viața sportivă sînt puțini, dar ca întotdeauna comportările negative sînt mai spectaculoase și fac zarvă în jurul lor. Insistăm pe această temă a comportamentului civilizat în toate activitățile tinerilor care fac sport, și îndeosebi în sfera reprezentării internaționale sportive care este în fapt oglinda cadrului în care se desfășoară activitatea sportivă în țara noastră, pentru că dorim ca abaterile în domeniul sportiv să se reducă pînă la dispariție. Deoarece numai un proces de instruire sportivă realizat în condiții de atașament pentru pregătire, de ordine și disciplină, poate asigura însușirea unei calități noi, superioare, care să ducă la performanțe superioare, la menținerea palmaresului onorabil actual, de situare a sportului românesc în primele 10 locuri ale clasamentelor mondiale și Jocurilor Olimpice.

Chiar dacă în majoritatea colectivelor noastre sportive activitatea se caracterizează printr-o muncă ordonată, disciplinată, plină de dorința de a progresa, întărirea continuă a educației politice și cetățenești a sportivilor trebuie să fie permanentă. Se constată că în multe asociații și cluburi sportive această activitate, atît de utilă, este sporadică sau se desfășoară formal, fără a se recurge, cum ar fi de dorit, la exemple din viața secțiilor și echipelor. În acest fel, ea devine cel mai adesea lipsită de eficiența necesară. Conducerile cluburilor și antrenorii trebuie să înțeleagă că numai cultivarea perseverentă a principiilor etice și echității socialiste, a înaltelor trăsături morale ale omului nou al societății noastre poate ajuta esențial la dezvoltarea tinerilor sportivi, în spiritul cerințelor pe care partidul le pune în fața întregului nostru tineret.

Echipele noastre reprezentative, în toate sporturile, au nevoie de performeri care să se dăruiască pregătirilor, să dorească din toată ființa lor să ducă la victorie culorile țării în întîlnirile internaționale, sportivi conștiincioși, cu o ținută demnă și responsabilă, cu înalt nivel cetățenesc, participanți nu numai la activitatea sportivă internă și internațională ci în același timp tineri care să contribuie activ la construirea societății socialiste, la înflorirea multilaterală a patriei noastre. În unele cluburi mai există însă toleranță față de cițiva sportivi care fug de pregătirea asiduă și controlul de la loturile reprezentative, preferind atmosfera caldă de la colective și toleranța unor conducători sportivi care speră să îi folosească în întîlniri internaționale de club, deși aceștia, într-un fel sau altul, au părăsit din vina lor pregătirea cu echipele naționale. Ultimul avertisment dat de Biroul Executiv al C.N.E.F.S. trebuie bine înțeles de toate cluburile și de toți antrenorii pentru că măsurile vor fi egale pentru toți sportivii, toți antrenorii și toate cluburile.

SPORTIVUL, UN MODEL DE CONDUITĂ PENTRU CEILALȚI TINERI

● *Cîteva opinii culese la I.U.C. Grivița Roșie*

La secția sculărie a I.U.C. Grivița Roșie, zi obișnuită de lucru. Aflasem că aici își desfășoară activitatea mulți dintre componenții echipei de fotbal, care din campionatul de casă a promovat în „Promoție", unde se află pe primul loc, precum și amatori și practicanți ai altor ramuri sportive... Pauza de masă ne-a oferit prilejul unui schimb de opinii cu muncitorii secției despre activitatea sportivă în general, rezultînd din discuție și cîteva păreri despre datoriile etice ale acelora care reprezintă pe terenul de sport culorile unui colectiv sau ale țării. Idei care ni s-au părut demne de reținut.

ION ILINCA, lăcătuș, secretar adjunct al comitetului U.T.C. al secției sculărie, locul III pe Capitală la „Olimpiada lăcătușului, ediția 1978", membru al secției de alpinism: **„Noi, muncitorii, așteptăm de la sportivii noștri — și în primul rînd de la cei care poartă pe tricouri numele țării și tricolorul — rezultate de prestigiu în competițiile internaționale, cu care să ne mîndrim și pentru care să-i aplaudăm din toată inima. În același timp, vrem ca reprezentanții noștri în sport să ne facă cinste — nouă, dar și lor înșiși — prin întreaga comportare, printr-o conduită exemplară în procesul de pregătire, în competiții, în familie și în societate. Sînt mulți cei cu care ne fălim pe drept cuvînt, dar mai există și dintre aceia care se abat de la rigorile vieții sportive, sub pavăza talentului lor. Un talent pe care însă și-l subminează adesea. Personal, voi saluta oricînd măsurile de ordin educativ pe care organele responsabile, conducerea mișcării sportive le vor adopta, în scopul de a asigura creșterea răspunderii în pregătire, a calității și disciplinei muncii, a performanțelor".**

ION BRĂDEANU, sculer matrițer, fruntaș în producție, fotbalist la I.U.C. Grivița Roșie: **„Ca unul care iubesc sportul și-l practic din plăcere, apreciez că o condiție esențială pentru a îmbina armonios activitatea profesională cu cea sportivă este impunerea (și autoimpunerea) unui regim de viață ordonat, în care au însemnătate deosebită disciplina în muncă, atît la bancul de lucru, cît și la antrenamente și în competiții, odihna, alimentarea rațională... La același nivel aș situa însă dragostea adevărată pentru profesia și pentru sportul pe care ți l-ai ales. Fiindcă cine începe să creadă, să simtă că ceea ce face pe terenul de sport este o obligație plictisitoare, o corvoadă sau o joacă, acela nu va obține rezultate bune, chiar dacă este un talent înnăscut... Cînd îmbrac tricoul echipei noastre — ca și atunci cînd mă așez zi de zi la bancul de lucru — încerc sentimentul obligației față de colectivul din care fac parte, sentimentul responsabilității față de buna reprezentare a acestui colectiv".**

Ing. CONSTANTIN DINU: **„Ca mulți alți iubitori ai sportului, sînt un admirator al acelor sportivi care se fac demni de acest cuvînt ce și-a îmbogățit conținutul cu sensuri etice. Prin anii '60 veneam la București de la țară să văd competițiile la care luau parte idolii mei de atunci. Erau mulți și-i prețuiam ca sportivi și ca oameni... Desigur, sportul de performanță este o activitate trecătoare în viața omului, o activitate a tinereții, dar cel ce pornește pe drumul performanței consider că are obligația morală de a sluji sportul cu devoțiune, cu pasiune și răspundere, pentru a răsplăti astfel eforturile colectivului său, ale societății, de a-i crea condiții optime de pregătire. Fiind un tînăr a cărei apariție în public este frecventă, sportivul de performanță trebuie să constituie un model de conduită pentru mii și sute de mii de copii. Cum s-a mai spus, sportivul trebuie să se considere — într-adevăr și întotdeauna — un muncitor, deci să se preocupe permanent de perfecționarea sa, să lucreze mai bine și mai mult, să manifeste respect față de muncă și oameni, să aibă o comportare ireproșabilă".**

CEL MAI ADESEA, ABATERILE POT FI EVITATE

În mod cert, în baschet preocuparea pentru continua îmbunătățire a disciplinei jucătorilor față de adversari, de arbitri și față de activitatea de pregătire este tot mai pregnantă, cu rezultate concrete. În acest sens, desfășurarea derbyului Dinamo—Steaua a fost elocventă, componenții ambelor echipe avînd o comportare corectă, lipsită de ieșirile reprobabile întîlnite la partidele precedente (cum a fost cazul în toamnă, cînd unele abateri au dus la suspendarea cîtorva jucători). În general, întrecerile campionatelor republicane (masculin, feminin, Divizia B, Divizia școlară și de juniori) sînt caracterizate de un comportament care evidențiază strădaniile depuse de cluburile și asociațiile sportive, de federația de specialitate și Comisia de disciplină, despre a cărei activitate ne-a vorbit concis președintele ei, ing. **Radu Popovici,** fost internațional: **„Urmărim permanent evoluția echipelor, ținem seama de fiecare consemnare făcută de arbitri în foile oficiale, de fiecare sesizare, discutăm și analizăm operativ orice abatere. Cazurile sînt acum din ce în ce mai rare, dar ele n-au dispărut! Ceea ce ne întristează este faptul că printre cei de care a trebuit să ne ocupăm în ultima vreme s-au aflat și cîțiva antrenori, adică tocmai cei cu îndatorirea de a fi printre principalii educatori. Mă refer, de exemplu, la antrenorul Aurel Fantu, de la C.S.Ș. Botoșani. El a utilizat în Divizia școlară și de juniori o sportivă care nu trecuse normele de control, fapt pentru care respectivul antrenor a fost sancționat. Noi, membrii Comisiei centrale de disciplină, dorim să avem... cît mai puțin de lucru și, pentru aceasta, încercăm să prevenim încălcările disciplinei, de exemplu prin discuții purtate cu antrenorii echipelor înaintea unor partide importante. Pe de altă parte, am propus Biroului federal modificarea unor capitole ale regulamentului comisiei noastre, menită să precizeze sau să completeze unele prevederi".**

Fără a cădea în greșeala de a considera că în baschet s-a întreprins totul pentru instaurarea unei atmosfere de perfectă disciplină (meciurile Diviziei A mai prilejuiesc ieșiri nesportive din partea unor jucători, cum a fost aceea a lui **Marius Crăciun** de la Universitatea Cluj-Napoca, acum suspendat), apreciem că se acționează mai ferm și eficient pentru realizarea climatului necesar progresului unui sport despre care se spune, pe bună dreptate, că își datorează stagnarea, în mare măsură, tocmai tarelor existente la capitolul disciplină.

Dumitru STĂNCULESCU

„N-ARE CINE SĂ-MI IA LOCUL..."

Pe la începutul anului, adică atunci cînd au debutat pregătirile lotului reprezentativ de hochei, iubitorii acestui sport au constatat — majoritatea dintre ei cu o justificată mirare — absența de la antrenamente a unuia dintre hocheiștii reputați ai țării noastre. Este vorba de portarul titular al echipei reprezentative, Valerian Netedu. Așadar, antrenamentele începuseră în Poiana Brașov fără acest jucător. De ce?

Răspunsul îl găsim într-un comunicat al Biroului federal, care arată că Valerian Netedu a fost exclus din lotul reprezentativ pentru (cităm) „...repetatele abateri de la etica vieții sportive, pentru numeroasele absențe nemotivate de la antrenamentele lotului olimpic". Deci, după multe „necazuri" pe care acest talentat sportiv care este Valerian Netedu **(la 25 de ani a îmbrăcat de 136 de ori tricoul echipei reprezentative!...)** le-a făcut lotului reprezentativ, s-a renunțat, iată, la serviciile lui.

Ce s-a întîmplat, de fapt, cu Valerian Netedu? De o bună bucată de timp se observase în comportarea sa o scădere a interesului pentru pregătire, o renunțare din ce în ce mai evidentă la principiile de bază ale unei vieți normale pentru un sportiv de performanță. Sloganul obișnuit **„Sînt talentat..." sau „N-are cine să-mi ia locul..." au** înlocuit dîrzenia și perseverența la antrenamente. Și, pe măsură ce pregătirea sportivă era înlocuită de „ședințe" de șuetă prin bufete și baruri, evoluția lui Valerian Netedu a început să-și piardă din valoare. Mai grav: scădea îngrijorător și încrederea pe care antrenorii și coechipierii o aveau în el.

Și iată că la începutul lunii decembrie a anului trecut, în preziua plecării echipei naționale la un lung turneu peste hotare, Valerian Netedu, învoit pentru cîteva ore acasă, a dispărut... definitiv. **Biroul federal a decis scoaterea lui din lot și, în plus, imputarea sumelor cheltuite în perioada de pregătire în comun dinaintea deplasării.**

Cum se vede, nimeni nu este de neînlocuit!

Călin ANTONESCU

KILOGRAME ÎN PLUS — PERFORMANȚE ÎN MINUS

Pentru practicanții sporturilor pe categorii de greutate (box, lupte, haltere), menținerea greutății corporale optime face parte integrantă din procesul de pregătire presupune o alimentație rațională, o viață sportivă ordonată, un autocontrol permanent și multă voință. *Este, de fapt, un important aspect al disciplinei fiecărui sportiv. Și aceasta, cu atît mai mult atunci cînd este vorba despre componenții loturilor naționale, care efectuează diferite stadii de pregătire comună. Testele medicale la care sînt supuși sportivii pentru stabilirea potențialului lor biologic în diferite etape oferă date neconcludente dacă subiectul nu se află la greutatea optimă. Pentru că este foarte bine cunoscut faptul că într-un fel se comportă un sportiv care cîntărește 3—4 kg peste limita categoriei sale și altfel va reacționa organismul său după slăbire.*

Pornind de la acest adevăr binecunoscut, Biroul federației române de box a luat chiar hotărîrea ca intrarea în lot a sportivilor să fie condiționată de greutatea corporală. *Mai exact spus, un boxer nu poate intra în lot dacă depășește cu mai mult de 2 kg limita categoriei pentru care a fost selecționat. Și totuși, la actualul stadiu de pregătire care se efectuează la Snagov, cîțiva dintre fruntașii boxului nostru s-au prezentat cu multe kilograme în plus. De pildă, gălățeanul* Ion Lungu *(pană — 57 kg) cîntărește 62,500 kg (!), deși fusese anunțat că după o săptămînă de pregătire urma să participe la un turneu în Iugoslavia.* Acest act de indisciplină i-a determinat pe antrenori să-l înlocuiască în lotul care face deplasarea cu un alt sportiv, Titi Cercel. *Cu multe kilograme peste categorie s-au prezentat și* Carol Hajnal *(5,200 kg),* Daniel Radu *(4,200 kg),* Nicolae Neagu *(4,200 kg) etc. Medicul lotului, dr.* Petre Radovici, *a remarcat, în același timp, conștiinciozitatea și disciplina altor boxeri* (Alexandru Turei, Ion Boboc, Ion Vladimir, Georgică Donici, Titi Cercel *și chiar* Simion Cuțov), *care se mențin la greutatea optimă.*

Sperăm ca rîndurile de față să-i determine pe sportivii în cauză să-și schimbe optica față de acest aspect deosebit de important în activitatea pugilistică de performanță.

T. RĂZVAN

INDISCIPLINA — O FRÎNĂ ÎN CALEA ÎMBUNĂTĂȚIRII FOTBALULUI

● Liderii sportivității trebuie imitați! ● Concesiile cluburilor, un „lanț al slăbiciunilor" ● Recorduri de neinvidiat ale sezonului de toamnă ● Atenție la comportarea juniorilor! ● Intransigență totală față de abateri, de incorectitudini

Deși marea majoritate a sportivilor fruntași oferă exemple de corectitudine în viața competițională și în cea personală, deși mulți dintre jucătorii de frunte dovedesc disciplină, preocupare pentru o viață sportivă exemplară, pentru o pregătire temeinică, fotbalul nostru a prezentat și prezintă și o serie de cazuri de abateri, mai mult sau mai puțin grave, de la normele de conduită sportivă și de viață, de la sportivitate, de la regulile disciplinei impuse de viața de club, de echipă, de sportul de performanță. Aceste cazuri de ignorare a obligațiilor de sportivi fruntași într-una dintre cele mai îndrăgite ramuri de sport de la noi au fost semnalate adeseori, s-au luat și o serie de măsuri în privința îmbunătățirii atmosferei morale. Dar, trebuie spus răspicat că multe dintre măsurile luate nu au fost duse pînă la capăt, că acea atitudine total dăunătoare a **„jocului de-a sancțiunile"** a continuat să caracterizeze multe dintre cluburi și asociații; într-un cuvînt, **acțiunea de eradicare a tuturor manifestărilor străine sportivilor exemplari din țara noastră nu s-a efectuat cu toată fermitatea și continuitatea.**

Cazurile de indisciplină, de incorectitudine, de încălcare a normelor vieții sportive sînt cu atît mai condamnabile cu cît în fotbalul nostru avem atîtea exemple de sportivi valoroși care se bucură de o largă apreciere în rîndurile iubitorilor de sport, ale colegilor de echipă, ale partenerilor de întrecere. Pregătindu-se cu seriozitate și ambiție, preocupîndu-se cu toată stăruința de realizarea profesională, punînd toată grija și atenția în organizarea vieții personale, asemenea jucători sînt adevărate mîndrii ale cluburilor și asociațiilor respective, sînt exemple pe terenul de sport și în afara lui. Mulți dintre ei au reușit, ca urmare a întregii lor comportări, să ajungă și în loturile reprezentative, unde au avut contribuții în realizarea unor meritorii performanțe ale fotbalului nostru. Ne gîndim la sportivi ca **Lucescu, Sameș, Vișan, Ivan II, O. Ionescu, Cheran, Ciupitu, Solyom, V. Mureșan, Bigan, Oprișan, Anton, Koller, Stanca, Ursachi, D. Georgescu, Lung, Cavai, Cazan, Ștefan, Vigu, M. Zamfir, Stan, Dembrovschi, Iordănescu, Kallo II, Kukla, Pană, Domide, Varodi, Naom, Sabău, Stancu, Lața, Ticleanu** și la alții, sportivi cum fiecare club și asociație ar trebui să aibă în mare majoritate, situație care ar asigura un climat total de muncă intensă, serioasă, de dăruire. **Luptînd pentru formarea de asemenea jucători, de tineri cu trăsături caracteristice generației de astăzi, aceste unități sportive de performanță și-ar aduce o și mai simțită contribuție la creșterea de calitate a fotbalului nostru, la sporirea stimei și aprecierilor față de această disciplină.**

Dar, din nefericire, tocmai **„cluburile și mediul lor ambiant răsfață, cocoloșesc și fac concesii unor jucători, de dragul valorii, în speranța aportului acestora în jocurile de campionat",** așa cum se arăta într-un recent material dedicat problemei disciplinei, atmosferei care trebuie să domnească în sportul nostru de performanță. **Fotbalul a oferit — o spunem cu tot regretul — chiar din aceste săptămîni de pregătire o serie de cazuri de abateri, de abdicări de la principiile vieții sportive.** Cazul jucătorului N. Dobrin, sancționat cu suspendarea pe șase etape de campionat și excluderea definitivă din loturile reprezentativ și olimpic, a constituit unul dintre aceste subiecte de discuție și de reflecții. Deși nu atît de grave, dar simptomatice, au apărut și acele eliminări de pe teren în simple meciuri de verificare (cazurile lui Nițu — Steaua sau Batacliu — „U" Cluj-Napoca), precum și unele incidente chiar la antrenamente (situația „demonstrației pugilistice" Kun II — Vidac). Acestea ne fac să ne reamintim de **acele inadmisibile încălcări ale sportivității, ale prevederilor regulamentului de joc, manifestări de desconsiderare a partenerului de joc sau publicului înregistrate în prima parte a actualului campionat — unele sancționate la timp și în mod corespunzător — altele trecute cu vederea.**

O privire asupra situației disciplinare în prima parte a campionatului Diviziei A apare ca semnificativă. Multe dintre echipele primului eșalon — care ar trebui să fie exemple de spirit de sportivitate — apelează la antijoc (faulturi, obstrucții, trageri de timp), împinse de lupta oarbă pentru puncte. Unii jucători s-au specializat în asemenea „metode", au devenit adevărați „colecționari" de cartonașe galbene, „performanță" care nu poate onora pe un sportiv adevărat. Iată, spre edificare, o listă a „campionilor", unii deveniți chiar performeri ai... constanței în această regretabilă cursă: **Kaizer (Olimpia S. Mare) a** luat cartonașe galbene în etapele a 3-a, a 4-a și a 5-a (observați „ritmicitatea" abaterilor!), **R. Mureșan (Politehnica Iași)** — în etapele a 11-a, a 13-a și a 15-a; **Pitaru (C. S. Tîrgoviște)** — în etapele a 9-a, **a** 10-a și **a** 11-a (un concurent al lui Kaizer ca... ritmicitate), ca să nu mai vorbim de **Gheorghe (C. S. Tîrgoviște),** care a primit cartonașe galbene în etapele a 7-a, a 8-a, **a** 9-a, a 10-a, a 12-a și a 13-a. **Kaizer** și **Gheorghe** au stabilit un nedorit record, primind cîte 7 cartonașe galbene. Îi urmează, în acest clasament al avertismentelor, **Iorgulescu (Sportul stud.)** și **Șoșu (S. C. Bacău),** cu cîte 6 cartonașe, apoi **Augustin (Dinamo), Merlă (Corvinul), Purima (Univ. Craiova), Pitaru (C. S. Tîrgoviște), Andrieș (S. C. Bacău),** acest din urmă „pluton" efectuînd cîte două etape suspendare din pricina acumulării, în serie, de cartonașe galbene. **Disciplina (sau indisciplina) din sezonul de toamnă** — chiar în condițiile indulgenței manifestate de unii arbitri — **poate fi cotată prin cele 256 de cartonașe galbene acumulate de 136 de jucători din cei 341 folosiți în prima divizie, prin cele șapte** eliminări de pe teren (Matei — Olimpia, de două ori trimis la vestiare, **Anghelini — Steaua,** Costea — Politehnica Iași, Tilihoi — Universitatea Craiova, Broșovschi — U.T.A., Basno — Chimia Rm. Vîlcea), la care se adaugă cele 36 de etape suspendare efectuate de 29 de jucători, ca **urmare a cartonașelor galbene.** Pe plan colectiv, tabloul indisciplinei din Divizia A prezintă culori cenușii la o serie de echipe. **S. C. Bacău deține un de neinvidiat record cu 23 de cartonașe galbene pe echipă; evidențiată mereu pentru tineretea sa, pentru dăruire, dar care trebuie să reflecteze la ploaia de iregularități comise.** Constatarea este valabilă și pentru **C. S. Tîrgoviște și Olimpia Satu Mare — cîte 22 de cartonașe galbene, Chimia Rm. Vîlcea — 19 cartonașe galbene, Dinamo** și **Sportul studențesc** — cîte 15 cartonașe galbene, **Steaua 14, Univ. Craiova, Politehnica Iași și F. C. Bihor —** cîte 13. În opoziție cu situația de mai sus se prezintă **A.S.A. Tg. Mureș** — cu doar 5 cartonașe galbene, care — sperăm — va lupta, în retur, pentru o cifră și mai scăzută; mureșenii se constituie ca un exemplu pentru jocul lor corect. O mențiune pentru **Gloria Buzău** (cu 9 cartonașe), caz cu atît mai remarcabil cu cît avem de-a face cu o promovată.

Greșita stare de spirit cu care unele echipe angajează o serie de meciuri a făcut ca cele mai dificile probleme în privința corectitudinii luptei, a sportivității în general, să apară în partidele în care oaspeții au „îndrăznit" să vizeze victoria, cum a fost cazul meciurilor **Politehnica Timișoara — Olimpia S. Mare, F. C. Baia Mare — Politehnica Iași, Politehnica Timișoara — S. C. Bacău.** Oaspeții au ieșit din „tipare", nu au acceptat rolul de victime sigure și îndrăzneala lor, corelată cu unele greșeli de arbitraj, i-a iritat pe jucătorii-gazdă, iar tensiunea din teren s-a transmis în tribune, fapt ce a alterat și comportarea unor spectatori, viciind atmosfera întrecerii. Așa se explică de ce au apărut la „Trofeul Petschovschi" note de 4 (la Baia Mare) și 5 (Timișoara). Dealtfel, Politehnica Timișoara **a** primit și un avertisment pentru slabă organizare la unul dintre jocurile din toamnă.

Toate aceste exemple — și nu am citat decît o parte dintre ele — arată că **situația disciplinară a campionatului este în suferință, că pentru îndreptarea ei se cer măsuri ferme și principiale pentru orice situație negativă care s-ar ivi.** Cluburile și asociațiile trebuie să înțeleagă că o asemenea stare de lucruri nu mai poate fi admisă, că îmbunătățirea calității fotbalului este direct legată de modul cum se prezintă disciplina la cea mai înaltă treaptă a performanței.

Trecînd, acum, **la alte obligații ale sportivilor de frunte,** adeseori uitate, să menționăm în primul rînd **datoria fotbaliștilor de ridicată** valoare, acești premianți ai generațiilor, de a răspunde totdeauna și cu toată adeziunea la onorantele chemări în loturile reprezentative, datorie care revine, în aceeași măsură, și cluburilor și asociațiilor din care aceștia fac parte. Se știe că anul 1979 reprezintă un an al examenelor severe pe plan internațional. Poate că niciodată fotbalul nostru nu a fost solicitat, într-un singur sezon, pe atîtea planuri și în atîtea competiții oficiale, cum va fi solicitat în acest an. **Calificările în faza finală a Campionatului european** (programînd ultimele jocuri din serie în 1979), **preliminariile olimpice, jocurile din Campionatul european pentru tineret, preliminariile U.E.F.A., ca să nu mai vorbim de întrecerile intercluburi continentale, iată tot atîtea mari și obligante confruntări, cu adversari din cele mai înalte sfere ale performanței fotbalistice, care nu vor putea fi trecute cu succes, fără o mobilizare totală a forțelor, fără o disciplină perfectă, fără o angajare deplină a sportivilor fruntași.**

Condiția disciplinei, pusă ca element primordial pentru obținerea performanței în fața cluburilor și asociațiilor, a reieșit clar și din indicațiile date de **Biroul Executiv al C.N.E.F.S.,** care prevăd obligativitatea stringentă a îndeplinirii planurilor de pregătire la toate capitolele, în cele mai bune condițiuni, **intensificarea acțiunilor educative în spiritul prevederilor documentelor de partid care cer sporirea exigenței față de modul de pregătire și de educare moral-politică a sportivilor, lichidarea actelor de indisciplină și vedetism, întărirea spiritului de răspundere, a ordinei și disciplinei în întreaga activitate de educație fizică și sport.**

În această direcție s-au întreprins o serie de acțiuni. Pe prim-plan s-a situat prelucrarea materialelor referitoare la pregătirea temeinică, la disciplină și viață sportivă exemplară, la responsabilitate și dăruire în întreaga activitate ca norme obligatorii în atingerea obiectivelor de performanță, materiale apărute și în ziarul nostru. **Discuții pe aceste teme esențiale din munca cluburilor și asociațiilor de performanță, din viața echipelor, au avut loc cu sportivii din loturile A și olimpic. S-au organizat prelucrări pe aceste teme și la cluburile Steaua, S. C. Bacău, Dinamo, F. C. Argeș.** Cum se vede, la loturi și în unități unde s-au înregistrat, chiar în perioada pregătitoare sau în sezonul de toamnă, abateri de la disciplină, de la sportivitate, de la regulile unei vieți ordonate. Aceste prelucrări și discuții trebuie continuate peste tot, ca o cerință firească pentru realizarea unui cadru corespunzător de muncă.

Grijă mare, atenție specială trebuie acordate muncii educative cu juniorii și copiii, domeniu în care — de asemenea — s-au înregistrat destule abateri. Au fost prezentate, în coloanele ziarului nostru, situațiile ivite chiar la echipele de juniori ale clubului de performanță Luceafărul și la alte cluburi și asociații (să amintim cazul, din toamnă, al echipei de juniori S. C. Bacău, deținătoarea titlului!, aspru sancționate de club chiar prin excluderi din cadrul echipei): să nu uităm nici repetatele abateri comise în campionatul de juniori, unde se înregistrează uneori recorduri de eliminări și suspendări, substituiri de nume, falsuri în carnetele de legitimare! Jucători care abia au intrat în sfera fotbalului competițional se „remarcă" prin atitudini **de** totală nesportivitate, de lipsă de respect față de coechipieri, adversari, arbitri și chiar față de antrenori! Asemenea gesturi, asemenea fapte nu trebuie admise, nu trebuie trecute cu vederea, nu trebuie cocoloșite, mai ales că se petrec la începutul carierei sportive, la o vîrstă fragedă, cînd tînărul e în plină formare. **Selecția în funcție de calitățile sportive, dar și de cele morale, este o problemă care trebuie să stea în atenția cluburilor și asociațiilor. Cu atît mai mult cînd este vorba de copii și juniori, deci de preocuparea ca aceștia să ajungă și sportivi valoroși, dar și oameni pe deplin realizați în societatea noastră. Simbioza sport-învățătură trebuie să călăuzească în permanență pe toți cei ce lucrează cu copiii și juniorii.**

Față de numeroasele și dăunătoarele abateri de la disciplină, abateri care au un efect direct și grav asupra profilului moral al sportivilor și — mai departe — asupra atingerii marii performanțe, **C.N.E.F.S. și F.R.F. sînt hotărîte să nu mai tolereze pe viitor nici un fel de abateri și să nu mai includă în loturile reprezentative și olimpice sportivi a căror conduită cetățenească nu corespunde trăsăturilor morale ale tinerilor crescuți și educați în societatea noastră. Absolut aceleași norme sînt valabile pentru sportivii din toate cluburile și asociațiile, indiferent de eșalonul la care ei activează. Disciplina este unică peste tot, ea trebuie respectată de toți fotbaliștii, mai cunoscuți sau mai puțin cunoscuți, indiferent de clubul unde activează!**